

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/13/2025
Identifikačné číslo spisu: 1520206740
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Martina Valentová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1520206740.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. C., narodeného XX. F. XXXX, G. republika, X. 1, G. XXXX/X, právne zastúpeným Advokátskou kanceláriou Miroslav Zaťko s.r.o., IČO: 53950798, Hruštín, Hrnčiarka 527/26, v mene ktorej koná konateľ Mgr. Miroslav Zaťko, LL.M., proti žalovanej International Investment Platform, o.c.p., a.s., IČO: 35771801, Bratislava, Einsteinova 24, právne zastúpenou advokátskou kanceláriou CLS Čavojský & Partners, s.r.o., IČO: 36854972, Bratislava, Zochova 6-8, o zaplatenie 50.000 CZK s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B5-12Csp/221/2020 o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. augusta 2024 sp. zn. 7CoCsp/16/2024, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 15. augusta 2024 sp. zn. 7CoCsp/16/2024 z r u š u j e a v e c mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 09. novembra 2023 č. k. B5-12Csp/221/2020 - 159 rozhodol, že žalobu zamietá (výrok I.) a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

1.1. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Keďže žalovaná mala v konaní plný úspech, súd prvej inštancie jej priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 15. augusta 2024 č. k. 7CoCsp/16/2024-243 odvolanie žalobcu odmietol (výrok I.) a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania (výrok II.).

2.1. Žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním, ktoré podal v zákonom stanovenej lehote. Odvolanie dôvodil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a vymedzil

otázku, či súd prvej inštancie rozhodoval podľa správneho práva. Dodal, že podrobné odôvodnenia podá v lehote do 31. decembra 2023. Podaním zo dňa 21. decembra 2023 (daným na poštovú prepravu dňa 22. decembra 2023) žalobca odvolanie doplnil o podrobné odôvodnenie. Žalovaná poukázala na absentujúce náležitosti odvolania a oneskorene podané doplnenie odvolania zo strany žalobcu, na čo žalobca reagoval ďalším podaním tak, že poukázal na inštitút tzv. blanketného podania a mal za to, že v odvolaní boli odvolacie dôvody riadne uvedené a ďalšie podanie ich len špecifikovalo. Odvolací súd mal z obsahu súdneho spisu za preukázané, že odvolaním napadnutý rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 30. novembra 2023, lehota na podanie odvolania mu začala plynúť dňa 01. decembra 2023 a uplynula mu dňom 15. decembra 2023.

2.2. Odvolací súd uviedol, že viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi znamená, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v zmysle § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, ale neboli uplatnené v odvolaní, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (vynímajúc vady týkajúce sa procesných podmienok). Uvedenie odvolacích dôvodov (t. j. z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne) je zároveň zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania. Za splnenie povinnosti odvolateľa uviesť odvolacie dôvody však nemožno považovať iba odkaz na jednotlivé ustanovenia § 365 CSP, bez ich konkretizácie a obsahového vymedzenia, t. j. bez uvedenia, prečo je ten ktorý odvolací dôvod naplnený. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol, k akým nesprávnym skutkovým záverom dospel súd prvej inštancie a z akých dôvodov dospel nesprávneho právneho posúdeniu. Vo vzťahu k doplneniu odvolania, v rámci ktorého žalobca uviedol podrobné odôvodnenie odvolacích dôvodov, odvolací súd konštatoval, že uvedené doplnenie nebolo podané v rámci lehoty na podanie odvolania a preto na uvedené podanie odvolací súd neprihliadol. V súvislosti s uvedeným, odvolací súd odkázal na rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 08. novembra 2023 sp. zn. 1VCdo/2/2023, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil: „V ustanovení § 373 ods. 1 CSP je vyslovene uvedený zákonný príkaz in fine, podľa ktorého platí, že v prípade absencie odvolacích dôvodov v odvolaní súd odvolateľa na ich doplnenie nevyzýva. Dôvody odvolania tak môže odvolateľ doplniť skutočne len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.“

2.3. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne tvrdenia, umožňujúce odvolaciemu súdu preskúmať napadnuté rozhodnutie a na doplnenie odvolania nemohol prihliadnuť. Zároveň konštatoval, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok. Keďže v odvolaní absentovala zákonom stanovená všeobecná náležitosť podania (odvolacie dôvody) a odvolanie tak nemá náležitosti ustanovené v § 363 CSP, súd na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, odvolanie v súlade s § 386 písm. d) CSP odvolací súd odmietol.

2.4. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle čl. 4., § 256 CSP a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) podal voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP.

3.1. Dovolateľ v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP uviedol, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd nesprávnym procesným postupom porušili jeho právo na spravodlivý proces. Nesprávny procesný postup vzhladol v absencii poučenia dovolateľa ako spotrebiteľa a cudzieho štátneho príslušníka súdom prvej inštancie (i) o plynutí procesných lehôt, (ii) možnosti požiadať o odpustenie zmeškania lehoty a (iii) o náležitostiach odvolania, konkrétne v tom, že odvolacie dôvody je nutné uviesť ako konkrétne vady konania a nestačí uviesť len ich zákonné pomenovanie. Tiež namietal nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočívajúci v tom, že porušil povinnosť zaoberať sa odvolacím dôvodom a síce, vadou, že súd prvej inštancie rozhodoval podľa nesprávneho rozhodného práva. Počas plynutia zákonnej lehoty na odvolanie bol dovolateľ dvakrát hospitalizovaný v nemocnici, prvýkrát od 08. decembra 2023 do 11. decembra 2023, druhýkrát od 11. decembra 2023 do 14. decembra 2023. Argumentoval, že prakticky polovicu zákonnej lehoty na odvolanie (od 30. novembra 2023 do 14. decembra 2023) bol hospitalizovaný. V dôsledku absencie poučenia súdom si nebol vedomý toho, že hospitalizácia predstavuje ospravedliteľný dôvod, pre ktorý môže byť zmeškание lehoty odpustené. Tvrdil, že vzhľadom na skutočnosť, že sa mu nedarilo zabezpečiť si advokáta, podal odvolanie len s nevyhnutnými zákonnými náležitosťami, aby stihol zákonnú lehotu na odvolanie uvedenú

v poučení napadnutého rozsudku. Dovolateľ následne oslovil JUDr. Q. F., ktorá konala ako jeho občiansky splnomocnenec, no prakticky až po uplynutí lehoty na odvolanie. S jej pomocou dovolateľ doplnil odvolanie vo forme doplnenia odvolania, ktoré bolo podané na prepravu dňa 22. decembra 2023, teda siedmy deň po odpadnutí prekážky - skončení hospitalizácie. V doplnení odvolania dovolateľ súd nepožiadaval o odpustenie zmeškania lehoty na odvolanie, hoci všetky zákonné podmienky v zmysle § 122 CSP na to boli splnené. Uvedené dôvodil tým, že ho súd prvej inštancie nepoučil o možnosti požiadať o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Dovolateľ však mal za to, že už odvolanie, ktoré podal včas, spĺňalo všetky zákonné náležitosti a jeho doplnením ho chcel bližšie špecifikovať. Súd prvej inštancie tak pri plnení poučovacej povinnosti podľa § 292 CSP voči dovolateľovi postupoval formalisticky, keď sa spoliehal len na v praxi používané formuláre a vzory poučení. Pri poučení súd nereflektoval, že je osobou bez právnického vzdelania a navyše cudzí štátny príslušník. Ďalej mal za to, že skutočnosť, že odvolací súd odmietol odvolanie bez toho, aby sa zaoberal v ňom uvedeným odvolacím dôvodom, predstavuje vadu odvolacieho konania zakladajúcu dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP.

3.2. Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu v podstatnom uviedla, že k porušeniu práva na spravodlivý proces nemohlo dôjsť, keďže už počas lehoty na podanie odvolania bol žalobca zastúpený advokátom. Z plnej moci JUDr. F. vyplýva, že zastúpenie prevzala ako advokát a nie ako občiansky splnomocniteľ. Ak mal právny zástupca žalobcu za to, že existuje dôvod na podanie návrhu na zmeškanie lehoty na podanie odvolania, na túto skutočnosť mal poukázať v podaní zo dňa 21. decembra 2023 a tieto skutočnosti aj preukázať. Žalovaná dodala, že právnomu zástupcovi žalobcu muselo byť z obsahu poučenia v rozsudku zrejmé, aké sú náležitosti odvolania, avšak tieto podľa informácií žalovanej vôbec neboli špecifikované. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol a priznal žalovanej voči dovolateľovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je prípustné a zároveň aj dôvodné, rozhodnutie odvolacieho súdu je preto potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP (a inak aj podľa ďalších písmen rovnakého paragrafu) nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k takejto procesnej vade skutočne došlo (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/42/2017,

2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017 a 8Cdo/73/2017). Úlohou dovolacieho súdu aj v tomto prípade bolo preto preskúmať opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené zo zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Namietaná vada zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP mala podľa dovolateľa spočívať v nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu. Naznačený nesprávny procesný postup dovolateľ konkretizoval poukázaním na absenciu poučenia žalobcu ako spotrebiteľa a cudzieho štátneho príslušníka súdom prvej inštancie o plynutí procesných lehôt, o možnosti požiadať o odpustenie zmeškania lehoty a náležitostiach odvolania, konkrétne odvolacích dôvodov a tiež porušenie povinnosti odvolacieho súdu zaoberať sa odvolacím dôvodom - vadou spočívajúcou v tom, že súd prvej inštancie rozhodoval podľa nesprávneho rozhodného práva. Dovolateľ uviedol, že odvolací súd jeho odvolanie odmietol z dôvodu, že neobsahuje odvolacie dôvody a na doplnenie odvolania odmietol prihliadnuť z dôvodu, že bolo podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Neprihliadnutie na doplnenie odvolateľa podľa dovolateľa odvolaciemu súdu nemožno vyčítať, keďže postupoval v súlade s ustálenou judikatúrou, avšak v tomto prípade mal dovolateľa na oneskorené podanie doplnenie ospravedliteľný dôvod, ktorým bola jeho hospitalizácia. Dovolateľ o odpustenie zmeškania lehoty nepožiadala, dôvodiac tým, že o uvedenej možnosti nebol poučený súdom prvej inštancie v rámci poučenia. Podľa dovolateľa zároveň odvolací súd pochybil, keď opomenul prihliadnuť na odvolací dôvod - aplikáciu nesprávneho rozhodného práva súdom prvej inštancie, ktorý bol výslovne uvedený v odvolaní.

13. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

14. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

15. Dôvody, z akých sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

16. Podľa § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

17. Z obsahu súdneho spisu má dovolací súd za preukázané, že dovolateľovi bol rozsudok súdu prvej inštancie doručený dňa 30. novembra 2023 (č. l. 171) a odvolanie bolo súdu doručené dňa 14. decembra 2023 (č. l. 175), predmetné odvolanie žalobcu bolo v zmysle § 362 ods. 1 CSP tak podané včas. Na tomto mieste dovolací súd poznamenáva, že v rámci odvolania žalobca avizoval podrobné odôvodnenie odvolania v lehote do 31. decembra 2023. Ďalším podaním žalobcu zo dňa 21. decembra 2023 (daným na poštovú prepravu dňa 22. decembra 2023) bolo odvolanie doplnené o podrobné odôvodnenie (č. l. 177). Najvyšší súd konštatuje, že odvolací súd v zmysle ustanovenia § 365 ods. 3 CSP postupoval správne, keď vyslovil, že na toto doplnenie odvolania nemôže prihliadnuť, keďže lehota na podanie odvolania (ako aj na lehota na jeho zmeny a doplnenia) uplynula v súlade s § 362 ods. 1 CSP dňa 15. decembra 2023.

18. Na tomto mieste považuje najvyšší súd za potrebné akcentovať, že je vo všeobecnosti neprípustné, aby si strana sporu určovala lehota na vykonanie procesného úkonu. V tomto smere dovolací súd poukazuje na zákonné a súdom stanovené lehoty a súvislosti s nimi zdôrazňuje princíp hospodárnosti a zákonnej koncentrácie civilného sporového konania, rovnosti strán sporu a právnej istoty (strany sporu si nemôžu sami určovať, každá i prípadne v inej dĺžke, lehota na podanie odvolania alebo na doplnenie dôvodov tohto opravného prostriedku.)

19. Dovolateľ namietal aj porušenie poučovacej povinnosti súdu prvej inštancie, ktorá podľa dovolateľa viedla k tomu, že bol vylúčený z odvolania ako procesného úkonu, vzhľadom na to, že nebol poučený o možnosti požiadať o odpustenie lehoty na podanie odvolania z ospravedlniteľného dôvodu (hospitalizácia).

20. Podľa § 122 CSP súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju strana, zástupca alebo procesný opatrovník zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

21. Príkladom ospravedlniteľného dôvodu v zmysle § 122 CSP je náhle ochorenie alebo nepredvídateľná pracovná cesta. Včasnosť podania žiadosti o odpustenie lehoty preukazuje navrhovateľ a o žiadosti rozhoduje súd uznesením, proti ktorému odvolanie nie je prípustné bez ohľadu na to, ako súd rozhodol (pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 434). I keď hospitalizáciu možno bezpochyby subsumovať pod ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty, dovolaciemu súdu nie je z obsahu súdneho spisu známe, že by žalobca predmetné právo využil, čo napokon aj sám dovolateľ konštatoval v dovolaní. Dovolateľ dôvodil, že o možnosti podať žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty, nemal vedomosť v dôsledku absencie poučenia zo strany súdu prvej inštancie. V súvislosti s touto námietkou najvyšší súd považuje za nevyhnuté zdôrazniť, že procesný inštitút odpustenia zmeškania lehoty je zákonom garantovaná možnosť, no súd v poučení v rámci písomného rozsudku nemá povinnosť túto možnosť uvádzať. Zákon súdu ukladá povinnosť, aby v písomnom vyhotovení rozsudku poučil strany sporu (len) o štyroch skutočnostiach: o lehote na podanie odvolania; o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva; o náležitostiach odvolania a o možnosti exekúcie. Dovolateľ tiež namietal, že si súd prvej inštancie nedostatočne splnil poučovaciu povinnosť v zmysle § 292 CSP. K uvedenému dovolací súd po preštudovaní súdneho spisu v stručnosti uvádza, že súd prvej inštancie si poučovaciu povinnosť v súlade s § 292 CSP splnil (č. l. 25) a žalobcu v postavení spotrebiteľa riadne poučil.

22. Ďalej dovolateľ namietal, že odvolací súd opomenul prihliadnuť na odvolací dôvod - aplikácia nesprávneho rozhodného práva súdom prvej inštancie a to aj napriek skutočnosti, že tento odvolací dôvod dovolateľ výslovne uviedol v odvolaní. Najvyšší súd po preskúmaní súdneho spisu zistil, že v odvolaní (podanom včas v rámci lehoty na podanie odvolania) žalobca ako dôvody odvolania vymedzil, že (i) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a

jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a formuloval otázku, či súd prvej inštancie rozhodoval podľa správneho práva (č. l. 175). Odvolací súd v bode 17. odôvodnenia svojho uznesenia uviedol, že odvolateľ neuviedol, k akým nesprávnym skutkovým záverom dospel súd prvej inštancie z akých dôvodov dospel k nesprávne právnemu posúdeniu.

23. Najvyšší súd v prejednávanej veci poukazuje na rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. novembra 2023 so sp. zn. 1VCdo/2/2023 (ďalej len „Veľký senát“), ktorý vyslovil právny názor v otázke posudzovania tzv. blanketového odvolania a zjednotil judikatúru samotného najvyššieho súdu. Veľký senát vyslovil, že odvolacie dôvody v sporovom konaní je potrebné uviesť, prípadne ich doplniť v lehote na podanie odvolania. Zároveň vyslovil, že aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP). Právne názory Veľkého senátu majú pre senáty najvyššieho súdu záväzný charakter v zmysle § 48 ods. 3 CSP.

24. Z uvedeného právneho záveru Veľkého senátu vyplýva, že zo strany odvolacieho súdu bude vždy jeho povinnosťou v zmysle uvedeného zákonného imperatívu, zdublikovaného v § 380 ods. 2 CSP aj v prípade tzv. blanketového odvolania skúmať procesné podmienky, tak ako to má dané ustanovenia na mysli.

25. Vec prejednávajúci senát najvyššieho súdu, v súlade s právnym názorom vysloveným Veľkým senátom v uznesení sp. zn. 1VCdo/2/2023 (R 61/2023), konštatuje, že odvolací súd pri identifikácii tzv. blanketového odvolania nepostupoval v zmysle uvedeného, nepreskúmal z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP). Dovolací súd tak dospel k záveru, že vzhľadom na nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, došlo k naplneniu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

26. Najvyšší súd nad rámec uvedeného ešte dodáva, že ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí. Podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie prichádza do úvahy, ak je vo výroku vecne správne. V danom prípade však nedochádza k vecnému prieskumu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale procesných väd v zmysle § 380 ods. 2 CSP vzhľadom na existenciu tzv. blanketového odvolania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu akým spôsobom má odvolací súd rozhodnúť v uvedenom prípade. Veľký senát vyslovil názor, že ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí podľa § 387 ods. 1 CSP, za použitia základných princípov uvedených v čl. 4 ods. 1 CSP, keď toto ustanovenie upravuje postup - spôsob rozhodnutia, najbližšie posudzovanej veci, a použitie tohto ustanovenia zároveň zodpovedá účelu a zmyslu uvedeného § 380 ods. 2 CSP vykonať prieskum procesných väd z úradnej moci odvolacieho súdu aj pri tzv. blanketových odvolaniach.

27. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v zmysle týchto ustanovení zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

28. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.